

nedlægges Protest mod, at de bleve udførte. Men de ere bleve udførte, og nu komme vi med vor Protest, det er Faktum. Nei, 1885 forelaa disse Aftaler ikke, og da var der ingen Begjæring om Bevillinger. Den foreligger nu i Følge det først nu for Gjedserbanen offentlig foreliggende Regnskab, det er altsaa først nu, saa nogenlunde, men ingenlunde helt — langtfra — analogt med Ribebanen. Men det kunne vi nu tale nærmere om senere, og da skal jeg tillige belyse det ærede Medlems Inkonsekvenser med Hensyn til Gjedserbanen. Dette vedkommer imidlertid ikke det specielle Spørgsmaal her, der ligger klart og tydeligt for: Det er første Gang, der forlanges Penge, det er altsaa første Gang, de kunne foreslaas nægtede.

Ordføreren (Holstein-Ledreborg):

Nei, det kan ikke hjælpe det ærede Medlem. Jeg kan forstaa, at det ærede Medlem gjerne taler om saa mange andre Ting som muligt for at komme bort fra Analogien, idet han føler sig forpligtet til at forsvare, hvorfor han den Gang ingen Ting gjorde, men nu vil gjøre Noget. Men jeg kan ikke tjene ham deri. Det, der foreligger, er faktisk og utvivlsomt det, at Regjeringen i 1885, i Forslag til Finantsloven for 1885—86, meddeler, at den har meddelt Koncession og indgaaet alle Forpligtelser og givet alle Løfter med Hensyn til en lignende Kontrakt som den, der her er aftalt, og at det ærede Medlem dertil ikke havde et eneste Ord at sige, ikke et Ord. Det ligger for. Nu siger jeg: Hvorfor tav det ærede Medlem den Gang, mens han nu kan tale? Naar det ærede Medlem siger, det ikke laa for det Nar, er det efter hans egne Udtalelser ikke rigtigt. Han siger: Kontrakten traadte i Kraft 1886. Det er altsaa netop den Finantslov, her er Tale om, som da behandlede. Det ærede Medlem sagde i sit Foredrag nu i dette Dieblit, at denne Kontrakt, hvorom her er Tale, først traadte i Kraft 1ste Juli 1886, men den Finantslov, der da var Tale om, var Finantsloven 1885—86, altsaa var det netop paa den Finantslov, Udgiften skulde afholdes i Genhold til Kontrakten (Berg: Saa, var det det?). Ja, det er klart (Modsigelse). Ja, saa tager jeg fejl, det er først 1886, men det gjør jo ikke nogenlunde Forskjel. Det gjør jo ikke med Hensyn til Spørgsmaalet om Reservation den allermindeste Forskjel. Det, jeg har paastaet, er ikke, at det ærede Medlem skulde have nægtet nogenlunde Bevilling i 1886; thi det vil jeg indrømme, at naar Kontrakten først gjælder fra næste

Finantsaar, skulde det ærede Medlem have gjort det paa Finantsloven i Fjor, men det er oprigtig talt temmelig ligegyldigt, om det ærede Medlem skulde have gjort det i Fjor eller for to Nar siden. Men i Fjor nægtede det ærede Medlem slet Intet. Der findes ikke nogetlunde Forslag fra det ærede Medlem om at nægte en Bevilling, der var nødvendig til Gjedserbanens Drift, i Fjor. Det ærede Medlem vil dog indrømme, at der da var Udgifter, der skulde afholdes til Gjedserbanen, altsaa fuldstændig det samme Tilfælde. Det hjælper altsaa ikke det ærede Medlem det allermindeste, at han skyder det et Nar ud. Spørgsmaalet om Reservation for selve Foranstaltningen, Kontraktens Gyldighed, burde dog være taget netop det Nar, da Meddelelsen første Gang kom, og da tav det ærede Medlem fuldstændig stille. Det ærede Medlem spørger dernæst, hvor det staar, at han har virket for Bevillinger, der gif ud paa Fortsættelse af provisoriske Foranstaltninger. Det staar i den Betænkning, han selv i Fjor har været med til at underskrive og indstille her til Thinget, og jeg har nævnt ham adskillige Exempler. Nu føier han til, at hvor han har gjort det, vil han med Hensyn til Begyndelsen af disse Sager, som han selv har været med til at bevilge Fortsættelsen af, aldrig anlægge Rigsretsanslag. Det har han altsaa godkjendt. Det er noget fuldstændig Nyet. Det ærede Medlem siger nu i Dag, hvilket er aldeles forbausende at høre, at han i Fjor, naar han altsaa stemte for Fortsættelse af Grademaalsbevillingen, derigjennem godkjendte, at Ministeren Naret i Forveien har taget den provisorisk. Det har jeg aldrig anet. Altsaa, idet det ærede Medlem stemte for en Finantslov i Fjor, har han derigjennem godkjendt, at Ministeriet har taget hele forrige Nars Finantslov provisorisk. Det er jo Konsekventien, jeg kan ikke se rettere. Naar det ærede Medlem stemmer for en Fortsættelse af en provisorisk Bevilling, og han derigjennem fratager Rigsretsanslag for Begyndelsen til Bevillingen, saa har det ærede Medlem derigjennem, at han i Fjor stemte for Finantsloven, frataget Rigsretsanslag for alt det. Regjeringen har gjort forud for den Tid. Det vil jeg dog sige, at det maaske det ærede Medlem tage paa sin egen Ræppe, thi Folkethinget agter ikke paa den Maade at fratage sin Ret til Rigsretsanslag paa alle disse Punkter. Det ærede Medlem havde tilsidst kun Et at anføre til sit Forsvar, da han skulde oplyse, hvorledes han kunde forklare det, at han efter sit hele Standpunkt stemte for Fortsættelsen uden derved at godkjende Begyn-